

skellige Partier, der deri er indeholdt. Hvis nogen er i Tvivl om, at vi allerede staar midt i Valgkampen, vil enhver saadan Tvivl være bortvejret, saa snart man har læst Regeringspartiets Indlæg i Betænkningen. Ligesom de saakaldte Forhandlinger i Folketingsudvalget har været præget af den politiske Duel mellem de to tidligere Regeringspartier — en Duel, der som bekendt fik en dødelig Udgang —, saaledes har der ikke været og er der ikke mindste Tilløb, efter vor Mening, til saglig Begrundelse i den Betænkning; Regeringspartiet, Socialdemokratiet, har afgivet. Jeg konstaterer med Beklagelse denne Mangel paa saglig Forhandling i Folketingsudvalget, og naar det fra socialdemokratisk Side anføres, at man har været uhyre imødekommende, men at denne Imødekommenhed er blevet afvist ogsaa fra Venstre og fra konservativ Side, saa maa jeg sige, at her til har jeg ikke mærket noget. Den gensidige Imødekommenhed, hvis man kan bruge dette Udtryk, der overhovedet har været, var jo mellem de to Partier Socialdemokratiet og de Radikale, og vi har for-gæves ventet, at man vilde søge at løse hele dette Spørgsmaal ad andre Veje, ad Veje, som man dog har Erfaring for kunde føre til Enighed i den danske Rigsdag — skønt det som bekendt er meget vanskeligt —, idet jeg atter her henviser til, hvad der foregik i 1922. Vi har altid fra vor Side erklæret os villige til — idet vi selvfølgelig staar paa vort Grundlag og paa vort Program — at medvirke til og ogsaa at bringe vore Ofre for at faa en fælles Ordning, en fælles Indsats fra dansk Lovgivningsmagts Side overfor Krisen, men end ikke de svageste Tilløb til at skabe en saadan Enighed, til virkelig at betragte Situationen ud fra omfattende, alsidige Synspunkter har vi kunnet konstatere i Udvalget. Den Tale, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet holdt før, var jo saa kort som vel muligt, og det var maaske bevidst fra det ærede Medlem Hr. Triers Side. Det kunde ogsaa være karakteristisk med Hensyn til Fyldigheden af det Standpunkt, Regeringspartiet har i denne Sag, en Fyldighed, der staar i grel Modsætning til den lyriske Affattelse af Betænkningens Indledning, hvori Socialdemokratiet som Parti — hvad der ikke er noget Under — hylder sin afgaaende Regering og dens Forslag. Dette Forslag, som altsaa ikke har kunnet vinde Tilslutning fra andre Sider end Socialdemokratiet selv, roses og berømmes for sin Alsidighed og for sine forskelligartede Foranstaltninger. Denne Alsidighed er saa stor, at den om-

fatter Ydelse af Støtte af forskellig Karakter til baade By og Land og paa Søen. Man savner kun Luften for at have det fuldkomne Billede af, hvor udmærket, generelt, alsidigt og udtømmende dette Forslag er. Naar Mindretallet, Socialdemokratiet, i den Omstændighed, at man ikke fra anden Side har fremsat Forslag om andre Hjelpeforanstaltninger, ser en Tilkendegivelse af, at man ikke har kunnet konkurrere med dette vidunderlige Lovforslag, og heri ser et Bevis for negativ Politik fra alle andre Sider, maa jeg bestemt protestere. Man kan selvfølgelig, hvis man vil — og naar man staar foran en Valgkamp, vil man jo gerne —, bruge den Slags Talemaader, men man kunde lige saa godt tage dette som Udtryk for, at man fra anden Side end ikke med sin bedste Villie har kunnet finde Plads for noget positivt og effektivt indenfor dette Lovforslags saare luftige Rammer; sigter Lovforslagets Bestemmelser ikke ogsaa paa Luften, saa er der i alt Fald indenfor Lovforslaget Luft nok. Vi har ikke kunnet i det foreliggende Lovforslag indarbejde virkelige Ændringsforslag, om de effektive Midler, vi anbefaler, men i vor Betænkning har vi gjort Rede for, hvilke disse er, og vi har ogsaa anført, at vi med den Tid, der var levnet, selvfølgelig ikke har kunnet paatage os at opstille et udtømmende Forslag om de Krisetoldsatser og andre Foranstaltninger, vi mener skal til, fordi man delvis maa have Administrationens Medhjælp dertil, hvis et saadant Forslag skal være udtømmende og sagligt forsvarligt underbygget.

Med Hensyn til Hovedpunktet i Lovforslaget, nemlig selve Tilskudsordningen, som jo er Regeringspartiets Hovedindsats mod den industrielle Arbejdsløshed, har det været os umuligt i Udvalget at faa Øje paa blot nogenlunde reelle Vejledninger om, hvorledes denne Tilskudsordning skulde praktiseres. Medens man fra mange Sider har fremsat Krav om andre Foranstaltninger og ogsaa har hævdet, at Tilskudsordningen overhovedet ikke kunde praktiseres, har Socialdemokratiet til Støtte for sit Forslag om Tilskudsordningen kun kunnet mobilisere en Deputation af Glasarbejdere. Disse Glasarbejdere, der vistnok har 130 arbejdsløse i Øjeblikket, bliver taget til Indtægt for Tilskudsordningen, og det er alt, hvad Socialdemokratiet har kunnet mobilisere af Folk, der ønskede Tilskud. Jeg har nu den Opfattelse, at disse Glasarbejdere ønskede billige Kul for at kunne holde Ilden i Glasovnene ved lige. Hvis dette Erhverv med 130 arbejdsløse skulde hjælpes paa denne Maade,